

ოლიმპიური შაშობროვის თავისმართი გაქვება

სეული, 17 თებერვალი, 1988 წ.
2 თებერვალი, 1988 წ.

საერთაშორისო ოლიმპიური კომიტეტის წევრი ბევრი სახელმწიფო სეულის ოლიმპიადის ღონისძიებებში ქვეყნის შიგნით სიმშვიდის დაცვას შეუძლებლად მიიჩნევდა. სტუდენტთა მღელვარება არ დამცხრალა ოლიმპიადამდე რამდენიმე დღით ადრეც კი. მაგრამ დაიწყო თამაშები და ყველაფერი მიწყნარდა. ვერ ვიტყვით, რომ მთავარი როლი აქ მხოლოდ პოლიციამ და ჯარის ნაწილებმა შეასრულეს. დაშინება ნამდვილად არაფერი შეუძლია, ხალხმა და თვით სტუდენტებმა გამოჩინა შესასურში შეგნება, თუმცა, ერთხელ მაინც მოეწყო სტუდენტთა გამოსვლა, მაგრამ ამას არც ხელი შეუშლია და არც რაიმე ჩრდილი მიუყვებინა თამაშებისთვის. ოლიმპიური ბაზებიდან შორს კი, ათმილიონიანი ქალაქის მთელი ნაწილი, იქ, სადაც ოქტომბრის შენობაა, ზედიზედ რამდენიმე

იდგნენ. ყოველდღიური აუცილებელი პროცედურები კი როგორც სტუდენტებისთვის ჩვეულებრივ ამბად იქცა და ამის გამო თავს უხერხულად არავენ გრძობდა.

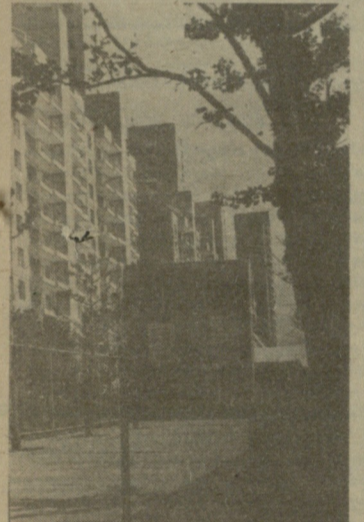
რომელი მიაგონა სეულში) და ასეთ მომენტს ხელიდან როგორ გაუშვებდა. როცა ერთ-ერთმა კორეელმა ჟურნალისტმა „ენ-ბი-სის“ ოფიციალურ წარმომადგენელს პრესკონფერენციაზე სწორედ ამ კუთხით დაუსვა შეკითხვა, მოპასუხემ პირდაპირ განაცხადა: დიახ, ასეთი ფაქტები დღიურად ამდღეობს ჩვენი ტელეკომპანიის აქციებს და ყოველივე ამას, ცხადია, მოგვბაც სოლიდური მოაქვსო. შემდეგ დასძინა: ამბობენ, თითქოს სეულის ოლიმპიადამ 80 მილიონი მოგება

რველებს — ღამის ბარში პოლიციამ დააკავა ორი ამერიკელი მოცურავე, რომლებსაც მაგიდის ქვეშ ფეხებთან ელგათ იქვე სასტუმროში მოპარული პატარა ქანდაკება. ამ ამბის გამო სასამართლო საქმე აღიძრა და მისი ექო კარგა ხანს არ შეწყვეტილა მსოფლიო პრესის ფურცლებზე თუ ტელევიზორებზე. ქანდაკება, რისთვისაც თავი შეიქცინა ორმა ჩემპიონმა, შეფასებული ყოფილა 830 დოლარად.

ახლა კი რამდენიმე სიტყვა საერთოდ კორეელ მაყურებლებზე უცხოელი კორესპონდენტები ირწმუნებოდნენ, რომ მასპინძლებს სპორტში მაინცდამაინც ბევრი არაფერი გაუგებოდა და ეს არც აინტერესებოდა. ყველაზე ხელშესახებ საბუთად ასახელებდნენ იმას, რომ თვით სეულში, თამაშების ცენტრში (სპორტის რამდენიმე სახეობაში შეჭირბრები სხვა ქალაქებშიც ჩატარდა), ტრიბუნები მაყურებლებით არ ივსებოდა. მასპინძლები თავს იმართლებდნენ: ჩვენ ბილეთები წინდაწინ შევიძინეთ როგორც უცხოელი კომპანიონი ფირმებისთვის, ისე პირად სტუმრებისთვის, რომლებმაც ჩამოსვლა ვეღარ მოახერხესო. მაგრამ კრიტიკა ჟურნალისტებმა, კერძოდ, რეიტერის სააგენტოს წარმომადგენლებმა მთავარ პრესცენტრში სხვადასხვა საინტერესო ცნობებთან ერთად ისიც აუწყეს კოლეგებს, რომ ოფიციალური წყაროების მონაცემებით, სეულის თამაშებზე ბილეთების საერთო რაოდენობის მხოლოდ 77 პროცენტი გაიყიდა (მთავარ პრესცენტრში მსოფლიოს მსბვილი სააგენტოები, მათ შორის ჩვენი საცდესი და ახალი ამბების სააგენტო, ყოველდღიურად აკრავდნენ ახალ-ახალ ინფორმაციებს, რაც ძალიან უადვილებდა სხვადასხვა ქვეყნის ჟურნალისტებს ინ-

სტუმრების ორივე მხარეს ამხნივებდნენ. მაგალითად, კორეულ პრესას ნეტს ხედვით სსრკში მისი და აშშ-ის სპორტსმენები, რომლებიც ორივე ქვეყნის დელეგაციის წევრები იყვნენ. სწორედ ეს სპორტსმენები არ გუნდს უპერდა მხარს, ზოგი — მეორეს. სეულის ორგანიზაციებს, სასწავლებლებს, ფორმებს თურმე წინასწარ ჰქონდათ დავალებული, ვისთვის უნდა გაეწიათ გულშემატკივრობა. მასპინძლებმა ამითაც ხაზი გაუსვეს თავიანთ საერთო კეთილგანწყობილებას და სულისკვეთებას. აქვე ისიც უნდა ითქვას, რომ სამწუხაროდ, მასპინძლების ზედმეტმა მონდობამ ერთგვარი ჩრდილიც მიაყენა თამაშებს — მსაჯები თითქმის ყოველთვის, განსაკუთრებით ინდივიდუალურ სახეობებში, აშკარად მიეკრძებოდა იჩენდნენ ადგილობრივი სპორტსმენებისადმი. არაობიექტური მსაჯობის ფაქტები სამარაინამაც აღიარა, მაგრამ ისე, რომ მიზეზი არ აღუნიშნავს.

მასხანდავა ჩონჩხუნის სპორტული დარბაზი, ძიუდოსტთა ასპარეზობის გახსნის დღე. ამ ასპარეზობაზე სტუმრად მოვიდნენ ქვეყნის მთლიანი თანამდებობის პირები და სოკის ხელმძღვანელები, იყო მისალმებებისა და ჯილდოების ურთიერთგაცვლა. შემთხვევით არაფერი მომხდარა, სარბიულზე პირველსავე შეხვედრაში გამოდიოდა ცნობილი ძიუდოსტი, მსოფლიოს და აზიურის თამაშების ჩემპიონი, სამხრეთკორეელი კიმ ყე ზუნი. დარბაზში განწყობას ამაღლებდა ისიც, რომ ყოველი ტრიბუნის წინ იდგნენ „ღირიკორი“ გოგონები, რომლებიც ერთი ხელის აქნევასზე ხმაშეწყობილად ახსიანებდნენ ხომღე დარბაზს. მასპინძელი სპორტსმენის მეტოქე იყო ჩვენი ამირან

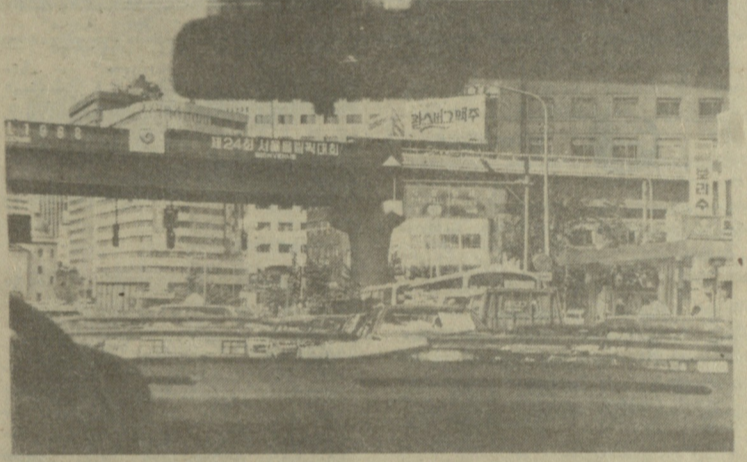

ოლიმპიური სოფლის ერთ-ერთი კუთხე.

ათ გახსოვთ, კორეელი სპორტსმენის წაგებით განაწყენებული მენეჯერი რინგზე აიჭრა და რეფერის სილა გააწვნა. ადგილობრივმა მაყურებელმა ჩვეულებრივ ამბად მიიღო თანამემამულის დამარცხება, მაგრამ ამ ინციდენტის მერე, მით უფრო მას შემდეგ, რაც მენეჯერს კიდევ ოთხმა თავისიანმა აუბა მხარი, დარბაზი აბოზოქრდა. იმ საღამოს ნამდვილი ომი დატრიალდა დარბაზში. მასპინძლებმა აშკარად შეიქცინეს თავი. ქვეყნის ეროვნული ოლიმპიური კომიტეტის თავმჯდომარემ გამოაცხადა, რაც მოხდა, ჩემს პირად დანაშაულად მიმჩნია და დაუყოვნებლივ გადავდგები დაკავებული პოსტიდანო. შემდეგ მას საერთაშორისო ოლიმპიური კომიტეტის ხელმძღვანელობამ ოფიციალურად სთხოვა თამაშების ბოლომდე დარჩენილიყო თავის თანამდებობაზე, რათა ოლიმპიადის ორგანიზატორებს მუშაობაში ხელი არ შეშლოდათ.

სურათზე: მარცხნივ — ამირან ტოტიკაშვილი და ბრისტინა ფალახინიდი სეულის აეროპორტში; ახეთია სეულის ქუჩები; ქვევით — ოლიმპიურ შეჭირბრებზე სკოლამდელი ასაკის ბავშვებიც დაბუყვდათ.

მასპინძლები ძალიან გაანაწყენა ამერიკელი ტელეკომპანია „ენ-ბი-სის“ მოქმედებამ, რომელმაც ეს ფაქტი რამდენჯერმე გადასცა კომენტარებით. „ენ-ბი-სის“ ოლიმპიადის ტელეტრანსლაციის მონაპოლი იური უფლება ჰქონდა შესყიდული (ამ ტელეკომპანიამ 1200 თანამშ-

მორტანა ჩვენს ტელეკომპანიას; ეს გადაჭარბებული ციფრია, ჩვენ მივიღეთ მოგება, მაგრამ ამდენი არაო.

ფორმაციის მიღებას. ინფორმაციის გაცვლის ასეთი გზა, უდავოდ, კარგია.

კორეელი მაყურებელი, ცხადია, თავგამოდებით უჭერდა მხარს თავისი ქვეყნის სპორტსმენებსა თუ გუნდებს. სხვა შემთხვევაში ისინი

განსაკუთრებით დასაწყობად ამ გამარჯვებას დაუთმო — კიმ ყე ზუნისადმი მიძღვნილი წინასწარ მომზადებული საგანგებო გადაცემა... ოთხ საათს გაგრძელდა. თურმე ნუ იტყვი, ყველაფერი გათვლილ-გაანგარიშებული ყოფილა...

ტოტიკაშვილი. ბედის სიმუხტოც ამას ჰქვია, მაგრამ ფორტუნამ ასე იწვინა და ახლა აღარაფერი შეიცვლებოდა. ჩავთვალათ, რომ ეს შეხვედრა ძიუდოსტთა შეჭირბრების ფინალია ამ წონაში. აქი დარბაზშიც ასეა განწყობილი. ამ შეხვედრის ნიუანსებზე დაწერილებით აღარ შეგჩრდებით, მაგრამ ის კი აუცილებლად უნდა ითქვას, რომ მსაჯებმა აქაც აშკარად გამოავლინეს არაობიექტურობა. მათ სამირანის სულ ცოტა ორი მომგებია ილითი „ვერ შენიშენს“. „არ შეაფასეს“.

შეხვედრა დამთავრდა, მასპინძელმა გაიმარჯვა, ტოტიკაშვილი იმ წგუფში გადავიდა, სადაც დამარცხებულები კიდევ ერთხელ ცდიან ბედს და აგრძელებენ ასპარეზობას. ამირანის იმედები ახლა კიმ ყე ზუნის წინსვლაზე იყო დამოკიდებული. ასეთი წესია ძიუდოში.

რაღ მზხად, შოხან. მაგრამ ამირანმა იმავე დღეს, იმავე დარბაზში, იმავე მაყურებლის თანდასწრებით დაამტკიცა, რომ იგი ძიუდოს მართლაც უბადლო რაინდია. ქართული სპორტსმენი შეხვედრას შეხვედრაზე იგებდა. თანაც ბრწყინვალედ, მაღალოსტატურად. საბოლოოდ — შესამე ადგილი და ბრიჯაოს შედგა. კიმ ყე ზუნი ჩემპიონი გახდა. იმ საღამოს, იმავე მომენტთან, როცა კორეელი კვარცხლბეკის უმაღლეს საფეხურზე ავიდა, სეულის ტელევიზიამ ერთი არნი მთლიანად ამ გამარჯვებას დაუთმო — კიმ ყე ზუნისადმი მიძღვნილი წინასწარ მომზადებული საგანგებო გადაცემა... ოთხ საათს გაგრძელდა. თურმე ნუ იტყვი, ყველაფერი გათვლილ-გაანგარიშებული ყოფილა...

თანავი გაჩინილამ, „თელის“ სპეციალური კორესპონდენტი. სეული — თბილისი. ავტორის ფოტოები. (გაგრძელება იქნება)

